

पद्य चालीसको गुप्त इतिहास - संख्या एकतीस

इजकिएल नम्बर बाह्र

Jeff Pippenger

2026-09-20

अघिल्लो लेख यस अनुच्छेदमा समाप्त भएको थियो, जसमा यसरी लेखिएको थियो, “सन् ३१३ को सन्धि-विवाहले संयुक्त राज्य अमेरिकासँगको पोपसत्ताको अन्तिम सन्धि-विवाहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—प्रकाशको पुस्तक सत्रका दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजा; दुई सिङ्ग भएको एउटा शक्ति, जसको प्रतिरूप फ्रान्सको दुई सिङ्ग भएको शक्तिद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ। सन् ४९६ मा क्लोभिसबाट आरम्भ भएको र अन्ततः सन् ५३३ मा जस्टिनियनको आदेश तथा सन् ५३८ मा पोपसत्ताको सिंहासनारोहणसम्म पुग्याएको इतिहासले सन् १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।”

रोनाल्ड रेगनलाई ४९६ मा क्लोभिसद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो, र डोनाल्ड ट्रम्पलाई ५३३ मा जस्टिनियनद्वारा पूर्वछायित गरिएको छ। जस्टिनियनको डिक्री ५३८ मा पोपतन्त्र सिंहासनमा आरोहण गर्नु भन्दा पाँच वर्षअघि आयो, र मिलानको ऐलान ३२९ को पहिलो आइतबार व्यवस्थाभन्दा आठ वर्षअघि आयो। डिक्री र ऐलान दुवै आइतबार व्यवस्थाभन्दा अधिको वेमार्कको रूपमा एकरूप छन्।

रेगन

१८७० मा, इटालियन सेनाहरूले रोम कब्जा गरे (२० सेप्टेम्बर १८७०)। पापल स्टेट्स एक भू-राज्यका रूपमा अस्तित्वहीन भयो, र पोप पायस नवौं “भ्याटिकनका बन्दी” बने। सार्वभौम राज्यका रूपमा मान्यता प्राप्त कुनै बाँकी पोपीय क्षेत्र नरहेकाले, संयुक्त राज्य अमेरिकाले (धेरै अन्य देशहरूले जस्तै) पोपसँग लौकिक शासकका रूपमा औपचारिक कूटनीतिक सम्बन्ध कायम राखेन। १९५९ को अक्टोबरमा, राष्ट्रपति हैरी एस. ट्रुम्यानले जनरल मार्क डब्ल्यू. क्लार्कलाई भ्याटिकनका लागि अमेरिकी राजदूतका रूपमा नामांकन गरे। नियुक्तिले चर्च र राज्यको पृथक्करणको उल्लङ्घन गर्छ भनी तर्क गर्दै धेरै प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरू र संस्थाहरूबाट चाँडै नै कडा विरोध उठ्यो। १९५२ को जनवरीमा जनरल क्लार्कले आफ्नो नाम फिर्ता लिए।

१९८४ जनवरी १० मा राष्ट्रपति रोनाल्ड रेगन र पोप जोन पल द्वितीयले संयुक्त राज्य अमेरिका र होली सीबीच पूर्ण कूटनीतिक सम्बन्ध स्थापना गर्न औपचारिक रूपमा सहमति जनाए। १९८४ अप्रिल ९ मा विलियम ए. विल्सनले (जो यसअघि नै रेगनका व्यक्तिगत प्रतिनिधिका रूपमा सेवा गरिरहेका थिए) आफ्नो परिचयपत्र प्रस्तुत गरे र होली सीका लागि संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रथम राजदूत बने।

१९५१ देखि १९८४ सम्मका तेत्तीस वर्षभित्र क्याथोलिकवादको विरुद्ध प्रोटेस्टेन्टवादको प्रतिरोध लोप भयो। सन् ४९६ मा क्लोभिससँग पापसत्ताको पक्षमा उभिएका “हातहरू” ले १९८४ देखि १९८९ सम्म रेगनलाई प्रतिरूपित गर्छन्। क्लोभिसले पापसत्ता फेरि शक्तिमा उदाउनबाट रोकिराखेको धर्म (पगानवाद) को हटाइएकालाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र १९८४ सम्म आइपुग्दा पापसत्ताको उदयको विरुद्ध प्रोटेस्टेन्टवादको प्रतिरोध हटाइसकिएको थियो। “दैनिक” (पगानवाद) हटाइएको थियो, र पावलले पापसत्ताको विरुद्ध पगानवादको प्रतिरोध हटाइएकालाई “पतन” भनेर वर्णन गर्छन्।

कन्स्टान्टिन महानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको समझौतावादी प्रतीकात्मक मण्डली र ३१३ देखि ५३८ सम्मको इतिहासले यस्तो अवधिको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जब एक मण्डलीले आफूसित समझौता गर्‍यो र पतित भयो। ‘५०८’ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको धर्म, जसले यसअघि पोपसत्ताको शक्तिको अतिक्रमणलाई रोक्दै आएको थियो, संयुक्त राज्य अमेरिकामा प्रोटेस्टेन्टहरूको पतनको प्रतिरूप थियो। रीगनको प्रतिनिधित्व क्लोभिसद्वारा गरिएको थियो। ४९६

मा क्लोभिसले आफ्नो “शक्ति” पोपसत्तालाई दियो, यसरी रीगनका वर्षहरूमा सम्पन्न भएको “अपवित्र गठबन्धन” को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दै। क्लोभिसले 508 मा “दैनिक” हटाइएको कुराको पनि प्रतिनिधित्व गर्‍यो। 508 ले 1984 को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो।

“मूर्तिपूजक धर्म र ख्रीष्टियताबीचको यस सम्झौताले अगमवाणीमा परमेश्वरको विरोध गर्ने र आफूलाई परमेश्वरभन्दा माथि उचाल्ने भनेर पूर्वकथित ‘पापको मानिस’ को विकास गरायो। झूटो धर्मको त्यो विशाल व्यवस्था शैतानको शक्तिको उत्कृष्ट कृति हो—आफ्नो इच्छाअनुसार पृथ्वीमाथि राज्य गर्न आफूलाई सिंहासनमा बसाल्ने उसका प्रयत्नहरूको एउटा स्मारक।” The Great Controversy, 50.

रेगनले १९८३ को एउटा भाषणमा सोभियत संघलाई प्रसिद्ध रूपमा “दुष्ट साम्राज्य” भनेका थिए र नास्तिक कम्युनिज्मलाई गहिरो नैतिक तथा आत्मिक खतरा ठान्थे। उनले र जोन पावल द्वितीयले सोभियत कम्युनिज्मविरुद्ध घनिष्ठ व्यक्तिगत तथा राजनीतिक साझेदारी निर्माण गरे। दुवै व्यक्तिले यस संघर्षलाई नैतिक, यहाँसम्म कि ईश्वरीय प्रबन्धसँग सम्बन्धित दृष्टिले पनि हेर्ने; रेगनले निजी रूपमा कम्युनिज्मलाई पतन गराउन “ईश्वरीय योजना” रहेको कुरा उल्लेख गरेका थिए। रेगनको फातिमाका दर्शनहरूप्रति रुचि थियो (“रूसले आफ्ना त्रुटिहरू फैलाउनेछ” भन्ने चेतावनी), र यी दुई नेताले परमेश्वरले उनीहरूका जीवनलाई बचाइदिनुभएको (दुवै १९८९ मा हत्या-प्रयासबाट बचेका थिए) भन्ने साझा अनुभूतिको विषयमा, कम्युनिज्मलाई परास्त गर्ने उद्देश्यसँग सम्बन्धित रूपमा, छलफल गरेका थिए।

ख्रीष्टका चेलाहरू

रेगनलाई डिसाइपल्स अफ क्राइस्ट नामक सम्प्रदायमा हुर्काइयो, जसका संस्थापक पिताहरूले प्रत्यक्ष रूपमा क्याथोलिक धर्मका पोप नै ख्रीष्टविरोधी हुन् भनेर शिक्षा दिएका थिए। डिसाइपल्स अफ क्राइस्ट चर्चका सबैभन्दा प्रमुख प्रारम्भिक नेता अलेक्जेंडर क्याम्पबेलले बारम्बार पोपतन्त्रलाई ख्रीष्टविरोधीको रूपमा पहिचान गरे। बहसहरू र लेखनहरूमा उनले दानिएल ७ को सानो सिङ, प्रकाश १३ को पशु, र २ थिस्सलोनिकी २ को पापको मानिस—यी सबैले रोमका पोपहरूतर्फ सङ्केत गर्छन् भनी तर्क गरे। उनले यी पहिचानहरू सार्वजनिक बहसहरूमा प्रयोग गरे (१८३७ मा क्याथोलिक बिशप जोन बी. पर्सेलसँग भएको बहस सहित)। बार्टन डब्ल्यु. स्टोनले पोपको शासनलाई साँचो ख्रीष्टविरोधी र “पापको मानिस” भनेर उल्लेख गरे। वाल्टर स्कट (यस आन्दोलनका अर्का प्रारम्भिक सुसमाचार प्रचारक) ले लेखे कि पापको मानिस, अर्थात् रोमका पोप, ख्रीष्टीय मण्डलीभित्र उदाउनेछन् र आफूलाई परमेश्वरभन्दा माथि उचाल्नेछन्।

रेगनकी आमा नेल, डिसाइपल्स अफ क्राइस्ट सम्प्रदायकी एक निष्ठावान सदस्य थिइन् र उनको बाल्यकालमा प्रमुख धार्मिक प्रभाव थिइन्। रेगनले १९ वर्षको उमेरमा इलिनोइसको डिकसनस्थित डिसाइपल्स अफ क्राइस्ट मण्डलीमा बप्तिस्मा लिए, र किशोरावस्थामा त्यहाँ सक्रिय रहे (सन्डे स्कुल पढाउने कार्यसमेत गरे)। उनले युरेका कलेजमा अध्ययन गरे, जुन डिसाइपल्स अफ क्राइस्टसँग आबद्ध थियो।

“जो वचनको आफ्नो बुझाइमा भ्रमित हुन्छन्, जसले ख्रीष्टविरोधीको अर्थ देख्न असफल हुन्छन्, तिनीहरूले निश्चय नै आफूलाई ख्रीष्टविरोधीको पक्षमा उभ्याउनेछन्। अब हामीलाई संसारसँग एकरूप हुने समय छैन।” Kress Collection, 105.

रेगनलाई क्लोभिसद्वारा तथा महान् कन्स्टान्टिनको सम्झौताद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको थियो। सन् १९८९ मा अन्त्यकालदेखि रहेका अन्तिम आठ राष्ट्रपतिहरूमध्ये रेगन पहिलो पनि थिए। अन्तिम आठ राष्ट्रपतिहरूमध्ये पहिलोको हैसियतमा उनले डोनाल्ड ट्रम्पको प्रतिरूप धारण गर्छन्, जो रेगनझैं पोपसत्ताका वास्तविक उद्देश्यहरू र पोपसत्ता को हो भन्ने विषयमा गहिरो रूपमा भ्रमित छन्।

के तिनीहरू परस्पर सहमत नभएसम्म दुई जना सँगै हिँड्न सक्छन्? आमोस ३:३।

दानियेल अध्याय एघारको छैटौँ र अन्तिम सन्धि-विवाह सन् १९८९ मा अन्त्यको समयमा आरम्भ हुने इतिहासमा घटित हुन्छ, र डोनाल्ड ट्रम्पको इतिहासमा अन्त हुन्छ।

“संयुक्त राज्य अमेरिकामा अहिले चर्चका संस्थाहरू र चलनहरूको लागि राज्यको समर्थन सुरक्षित गर्न प्रगतिमा रहेका आन्दोलनहरूमा, प्रोटेस्टेन्टहरू पापिस्टहरूको पदचिह्नमा हिँडिरहेका छन्। अझ बढी, तिनीहरूले पोपसत्तालाई प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकामा पुरानो संसारमा उसले गुमाएको सर्वोच्चता पुनः प्राप्त गर्नका लागि ढोका खोलिरहेका छन्।” The Great Controversy, 573.

३१३ को वैवाहिक सन्धि र मिलानको आदेश ५३३ को इतिहाससँग अनुरूप छन्, र ५३३ मा जस्टिनियनको आदेश फेरि एक आत्म-घोषित ख्रीष्टियन प्रशासनद्वारा कार्यान्वयन गरिनेछ, जसले अब यो बुझ्दैन कि पोपसत्तालाई ख्रीष्टियन संस्थाको रूपमा पहिचान गर्नु, उत्तमतः, एक विरोधाभासी पदबन्ध हो, र निकृष्टतम अवस्थामा, एक घातक भ्रम हो।

कलीसिया र राज्य

ई.पू. ४५७ मा, अर्तक्षत्रको तेस्रो आदेशले राजनीतिक तथा धार्मिक दुवै अधिकारका लागि राष्ट्रिय सार्वभौमिकता पुनर्स्थापित गर्‍यो।

अनि तिमी, एज्रा, तिम्रा परमेश्वरको त्यो ज्ञानअनुसार, जो तिम्रो हातमा छ, नदीपारिका सबै मानिसहरूलाई न्याय गर्न सक्ने न्यायाधीशहरू र शासकहरू नियुक्त गर, अर्थात् तिम्रा परमेश्वरका व्यवस्थाहरू जान्ने सबैलाई; र तिनीहरूलाई सिकाऊ, जसले ती जान्दैनन्। अनि जसले तिम्रा परमेश्वरको व्यवस्था र राजाको व्यवस्था पालन गर्दैन, त्यसउपर तुरुन्तै न्याय कार्यान्वयन गरियोस्, चाहे त्यो मृत्युदण्ड होस्, वा देशनिकाला, वा सम्पत्ति जफत, वा कारावास। एज्रा 7:25, 26.

तेस्रो आदेशले परमेश्वरका व्यवस्थाहरू तथा राजाका व्यवस्थाहरू दुवैका निम्ति न्याय र दण्डकार्य कार्यान्वयन गर्ने अधिकार प्रदान गर्‍यो। त्यस आदेशले तेइस सय वर्षको भविष्यवाणीको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, जुन २२ अक्टोबर, १८४४ मा समाप्त भयो, जब ख्रीष्ट अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो। यसले ई.पू. २१७ मा भएको राफिया र ई.पू. २०० मा भएको पानियमका युद्धहरूबीचको इतिहासमा अवस्थित, ई.पू. २०७ मा समाप्त भएको दुई सय पचास वर्षको भविष्यवाणीको आरम्भलाई पनि चिह्नित गर्‍यो। ई.पू. ४५७ मा नागरिक तथा धार्मिक सार्वभौमिकताद्वयको पुनर्स्थापनाले द्वैध अल्फालाई पहिचान गराउँछ, जसले दुई ओमेगा परिपूर्तिहरू पाउँछ। दुवै ओमेगा परिपूर्तिहरूले एउटा बन्द ढोकाको प्रतिनिधित्व गर्छन्; एउटा प्रोटेस्टेन्ट सिडका लागि र अर्को रिपब्लिकन सिडका लागि।

तेइस सय वर्षको पहिलो भविष्यवाणीले परमेश्वरका व्यवस्थाहरूको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र दुई सय पचास वर्षको भविष्यवाणीले राजाका व्यवस्थाहरूको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। यी दुई भविष्यवाणीहरूले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीबाट निस्केको पशुमा प्रोटेस्टान्टवादको सीड र गणतन्त्रवादको सीडलाई पहिचान गराउँछन्। पृथ्वीबाट निस्केको पशुको गणतान्त्रिक सीडलाई दानिएल अध्याय एघारका पद एघारदेखि सोहसम्मको मध्यभागमा राखिएको छ। राफिया र पानियमको बीचको सत्र वर्षको अवधिलाई ईसा पूर्व ४५७ को तेस्रो आदेशको द्वैध भविष्यवाणीबाट आएको एउटा सीडले प्रतिच्छेद गर्दछ। यो द्विविध भविष्यवाणीले अन्तिम करारका जनताको न्यायलाई मात्र होइन, तर त्यस राष्ट्रको न्यायलाई पनि चिह्नित गर्दछ, जहाँ ती करारका जनताले आफ्ना जरा भेट्नुपर्छन्।

अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो, “निश्चय नै जान कि तिम्रो सन्तानहरू आफ्नै नभएको देशमा परदेशी हुनेछन्, र तिनीहरूले त्यहाँका मानिसहरूको सेवा गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्षसम्म दुःख दिनेछन्; र जस जातिको तिनीहरूले सेवा गर्नेछन्, त्यस जातिलाई पनि म न्याय गर्नेछु; अनि त्यसपछि तिनीहरू ठूलो सम्पत्तिसहित बाहिर निस्कनेछन्।” उत्पत्ति 15:13, 14.

इजकिएलको पुस्तकमा, अक्टोबर २२, १८४४ लाई अक्टोबर २२, ५७३ ईसा पूर्वद्वारा प्रतीकित गरिएको छ। एउटा मितिले अनुसन्धानात्मक न्यायको आरम्भलाई संकेत गर्दछ, र अर्कोले न्याय-प्रक्रियाको आरम्भ तथा समापन—दुवैमा

जुबिलीको तुरही बजाइने कुरालाई संकेत गर्दछ। दुवै मितिहरू परस्पर मेल खान्छन्, र दुवैले बन्द ढोकालाई जनाउँछन्। १८४४ ले पवित्र स्थानको ढोका बन्द भएको कुरालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब ख्रीष्ट परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुभयो। ५७३ ईसा पूर्वले मानव परीक्षाकालको अन्त्यलाई संकेत गर्दछ, जहाँ छुटकारा पाएका पापका दासहरूलाई तिनीहरूको स्वतन्त्रता, र बसोबास गर्नका लागि नयाँ पृथ्वी प्रदान गरिन्छ।

यदि ती वर्षहरूभित्र उसको छुटकारा भएन भने, जुबिलीको वर्षमा ऊ बाहिर निस्कनेछ, ऊ र उसका सन्तानहरू पनि उसँगै। किनकि इसाएलका सन्तानहरू मेरा सेवकहरू हुन्; तिनीहरू मेरा नै सेवकहरू हुन्, जसलाई मैले मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ: म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। लैव्यव्यवस्था २५:५४, ५५।

अक्टोबर २२ का दुवैले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको बन्द ढोकालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। एडभेन्टवादलाई दिइएको परीक्षाकाल १८४४ मा सुरु भयो र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा अन्त हुन्छ, र संयुक्त राज्य अमेरिकालाई दिइएको परीक्षाकाल पनि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामै अन्त हुन्छ। यी दुवै अन्त्यहरू २,३०० वर्ष र दुई सय पचास वर्षका अक्टोबर २२ का दुई साक्षीहरूसँग मेल खान्छन्।

राफिया र पानियमबीचको इतिहासमा समाप्त हुने ती दुई सय पचास वर्षहरूले ती दुई युद्धहरूको अवधिलाई दुईवटा प्रतीकात्मक संख्यामा विभाजित गर्छन्, जसले संयुक्त रूपमा आफ्नै विशिष्ट अर्थ वहन गर्छन्। राफियापछि दस वर्ष—जसको अर्थ सीमाभूमि हो—र पानियमभन्दा सात वर्ष अघि, जुन एउटा युद्ध समथर मैदानमा लडिएको थियो र घेराबन्दीमा समाप्त भएको थियो। दस र सातले प्रतीकका रूपमा धेरै साक्षीहरूको आधारमा अजिङ्गरको शक्तिलाई चिनाउँछन्। ई.पू. २०७ ले ट्रम्पलाई, जो पृथ्वीको पशुको प्रतीक हो, दानिएल ११ को पद एघार र पन्ध्रबीच भविष्यवाणीगत रूपमा राख्दछ, जसले दस र सात संख्याको संयोजनद्वारा प्रस्तुत गरिएझैं अजिङ्गरझैं बोल्न तयारी गरिरहेको छ।

सत्र पनि प्रतीकात्मक हो, र यसले राफियादेखि पानियमसम्मको इतिहासलाई पानियमभन्दा पर तथा राफियाभन्दा अघि समेत विस्तार गर्छ। प्टोल्मी चतुर्थ फिलोपाटरले ई.पू. २२१ देखि ई.पू. २०४ सम्म प्टोल्मी मिस्रमाथि राजाको रूपमा शासन गरे, र उनले ई.पू. २१७ मा राफियामा एन्टियोक्स म्याग्नसलाई पराजित गरे। प्टोल्मीले राफियाभन्दा अघि शासन गर्न थाले, र उनले 'सत्र' वर्ष शासन गरे। सत्र संख्या एउटा ऐतिहासिक अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जो राफियाभन्दा अघि आरम्भ हुन्छ, र जो पानियमको युद्ध तथा सिडोनको घेराबन्दीभन्दा पर ३३० वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मानवको अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म फैलिएको छ। स्मिर्नाको मण्डलीको अवधिका लागि दुई सय पचास वर्षको अगमवाणी ६४ मा आरम्भ भयो र ३१३ को मिलानको अध्यादेश तथा विवाह-सन्धिसँगै समाप्त भयो।

महान् कन्स्टान्टिनले पर्गामोसको मण्डलीको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यो इतिहास सन् ३१३ मा सुरु भई सन् ५३८ मा समाप्त भयो। सन् ३१३ मा दुई सय पचास वर्षको भविष्यवाणीको समाप्तिपछि आउने पहिलो 'सत्र' वर्षहरूमा तीनवटा मार्गचिह्नहरू छन्। सन् ३१३ मिलानको आदेश थियो, सन् ३२१ पहिलो आइतवार व्यवस्था थियो, र साम्राज्यको विभाजन सन् ३३० मा चिह्नित गरिएको छ। सन् ३३० ले अन्तिम आइतवार व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले मानव अनुग्रह-अवधिको समाप्तिलाई चिह्नित गर्दछ। त्यसैले सत्र संख्या राफियाभन्दा अघि सुरु हुन्छ र पानियम तथा सिडोनको सैनिक अभियानभन्दा धेरैपछि समाप्त हुन्छ। दानियल ११ को पद १६ ले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

स्मिर्नाको भविष्यवाणीले घेराबन्दीको त्यो चिन्हलाई पहिचान गर्दछ, जो इजकिएलको चेतावनी सन्देशको ठीक केन्द्रबिन्दु हो। यरूशलेमको विनाशका दुई दृष्टान्तहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएअनुसार, आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अघि आउने मार्गचिन्ह घेराबन्दी हो; तर त्यही मिलानको आदेश पनि हो, जसले पशुको मूर्तिको गठनको प्रारम्भ गर्छ।

घेराबन्दीको समयमा एउटा सन्धि-विवाह जुलूस घटित हुनेछ। यो ४९६ मा क्लोभिसद्वारा पूर्वछायांकित गरिएझैं रेगनसँग आरम्भ भएको विवाह जुलूसको एक प्रयावृत्त हो, तर विवाहतर्फको अन्तिम जुलूस घेराबन्दीमै ५३३ को जस्टिनियनको अध्यादेशसँग, र ३१३ को मिलानको आज्ञापत्रसँग, समरेखित हुँदै आरम्भ हुन्छ। दुवै मार्गचिह्न

आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अगाडि पर्छन्। ३१३ ले ३२१ को पहिलो आइतबारको व्यवस्था भन्दा अगाडि परेको थियो, र ५३३ को अध्यादेश ५३८ मा ओर्लेआँको तेस्रो सभामा भएको आइतबारको व्यवस्था भन्दा अगाडि परेको थियो। कुनै न कुनै प्रकारको विधानले जस्टिनियनको अध्यादेश र मिलानको आज्ञापत्र दुवैका भविष्यसूचक विशेषताहरूलाई पूरा गर्नेछ, जबकि कुनै न कुनै प्रकारको एक प्रतीकात्मक सन्धि-विवाह स्थापित गरिनेछ।

जब त्यो आदेश जारी हुन्छ, तब तयार हुने समय बितिसकेको हुन्छ, किनकि इजिप्टमा पहिलो निस्तार-चाडको समयमा जस्तै, परीक्षण-अवधिको ढोका प्रोटेस्टेन्ट सीडमाथि पनि निश्चय नै बन्द भइसकेको हुन्छ। त्यसपछि आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्था, अर्थात् अर्को मार्गचिह्नले, केवल पशुको प्रतिमा पूर्ण रूपमा गठन भइसकेको छ भन्ने मात्र होइन, पशुको छापको प्रवर्तन पनि पहिचान गराउँछ। आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थाले गणतान्त्रिक सीड—प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशु—का लागि परीक्षण-अवधिको अन्त्यलाई त्यत्तिकै निश्चित रूपमा चिन्हित गर्दछ, जसरी निस्तार-चाडपछि फिरऊन र उसका सेना रातो समुद्रमा मरेका थिए।

२०७ ईसा पूर्वमा समाप्त हुने ती दुई सय पचास वर्षले डोनाल्ड ट्रम्पलाई चिन्हित गर्दछ, जसलाई एन्टिओकस म्याग्नसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले पानियमको मैदानमा आरम्भ हुने र सिदोनको घेराबन्दीमा समाप्त हुने आउँदो अभियानको तयारी गरिरहेको थियो। पानियमको युद्धपछि, एटोलियाका प्टोलिमी सेनापति स्कोपास करिब १०,००० बाँकी रहेका सैनिकहरूसहित सिदोन नगरतर्फ भागे। एन्टिओकसले उनको पछ्यायो र सिदोनलाई 'घेराबन्दी' गर्‍यो। अलेक्जान्ड्रियास्थित प्टोलिमी सरकारले राहत सेनादल पठायो, तर त्यो असफल भयो। भोकमरीको सामना गर्दै, स्कोपासले नगर आत्मसमर्पण गरे। एन्टिओकसले स्कोपासलाई निस्कन अनुमति दियो; पछि स्कोपास मिश्र फर्के, जहाँ अन्ततः उनी राष्ट्रद्रोह र हिनामिनाका आरोपमा मृत्युदण्ड दिइए। पानियमनन्तर सिदोनको घेराबन्दीले कोइले-सिरियामाथि एन्टिओकसको विजयलाई पूर्ण गर्‍यो।

सिस्टर ह्वाइटले उरियाह स्मिथको पुस्तक, Daniel and the Revelation लाई "परमेश्वरको सहायक हात" भनेर चिनाउनुहुन्छ। स्मिथले दानियेल ११ का पद १४ र १५ सम्बन्धी आफ्नो व्याख्यामा एन्टिओकसको दुई-चरणीय अभियानलाई पहिचान गर्छन्।

मिस्रका युवा राजाको शिक्षा-दीक्षा रोमी सेनेटले एम. एमिलियस लेपिडसलाई सुम्प्यो, जसले त्यस दरबारका वृद्ध तथा अनुभवी मन्त्री एरिस्टोमेनेसलाई उनको संरक्षक नियुक्त गरे। उनको पहिलो कार्य दुई महासन्धिबद्ध राजाहरू—फिलिप र एन्टिओकस—को धम्कीपूर्ण आक्रमणको प्रतिकारका लागि प्रबन्ध गर्नु थियो।

यस उद्देश्यका लागि उनले एटोलियाका एक प्रसिद्ध सेनापति स्कोपासलाई, जो त्यसबेला मिश्रवासीहरूको सेवामा थिए, आफ्नै देशमा सेनाका लागि थप बल जुटाउन पठाए। सेना सुसज्जित गरेपछि, उनी प्यालेस्टाइन र कोएल-सिरियातर्फ अघि बढे (किनकि त्यसबेला एन्टिओकस लघु एशियामा अटालससँग युद्धमा संलग्न थिए), र सम्पूर्ण यहूदियालाई मिश्रको अधिकार अधीनमा ल्याए।

"यसरी हाम्रो सामु रहेको उक्त पदको परिपूर्ति हुन सक्ने अवस्था उत्पन्न गराइयो। किनकि रोमेलीहरूको आदेशमा अत्तालुसविरुद्धको आफ्नो युद्ध रोकेपछि एन्टिओकसले मिश्रवासीहरूको हातबाट पलिस्तीन र कोएल-सिरियालाई पुनः प्राप्त गर्न शीघ्र कदम चाल्यो। उसको प्रतिरोध गर्न स्कोपास पठाइयो। यर्दनका मूलस्रोतहरूको नजिकै ती दुई सेना आमनेसामने भए। [Panium] स्कोपास पराजित भयो, सिदोनसम्म खेदियो, र त्यहाँ कडाइका साथ घेराबन्दीमा पारियो। मिश्रका तीन जना अत्यन्तै सक्षम सेनापतिहरू, आफ्ना उत्कृष्ट फौजसहित, त्यो घेराबन्दी उठाउन पठाइए, तर सफल हुन सकेनन्। अन्ततः कृश र अमूर्त भोकको प्रेतस्वरूपमा स्कोपासले यस्तो शत्रुको सामना गर्‍यो, जससँग जुध्न ऊ असमर्थ थियो, र केवल प्राणदानको अपमानजनक सर्तमा आत्मसमर्पण गर्न बाध्य भयो; त्यसपछि उसलाई र उसका दस हजार मानिसहरूलाई लुटिएका र नाङ्गै अवस्थामा प्रस्थान गर्न दिइयो। यहाँ उत्तरका राजाद्वारा सबैभन्दा सुदृढ दुर्गयुक्त नगरहरू जितिनु प्रकट भयो; किनकि सिदोन, आफ्नो अवस्थिति र आफ्नो प्रतिरक्षाका दुवै दृष्टिले, ती समयका सबैभन्दा बलिया नगरहरूमध्ये एक थियो। यहाँ दक्षिणका हातहतियारहरू प्रतिरोध गर्न असफल भएको देखियो, र दक्षिणका

राजाले छानेका मानिसहरू पनि असफल भए; अर्थात् स्कोपास र उसका एटोलियन फौजहरू।” Daniel and the Revelation, 257, 258.

ईसापूर्व २०७ मा समाप्त हुने दुई सय पचास वर्षले डोनाल्ड ट्रम्पको पहिचान गराउँछ। पूर्व र पश्चिमको सन्धि-विवाह तथा मिलानको आज्ञापत्रसँगै ३१३ मा समाप्त हुने दुई-सय-पचास-वर्षीय भविष्यवाणीले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको गठनलाई पहिचान गराइरहेको छ। ३१३ मा आरम्भ भएको पर्गामोसको मण्डलीले त्यो इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जहाँ ख्रीष्टियताले पोपसत्ताले सिंहासन ग्रहण गर्नुअघि नै मूर्तिपूजक धर्मसँगको समझौताद्वारा पतन गयो। पर्गामोस र सन् ३१३ ले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको गठनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको समझौताका प्रतिरूपका रूपमा कार्य गर्छन्। यसले ख्रीष्टियत र पोपीय रोमबीचको समझौतालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, किनकि क्याथोलिक धर्मको धर्मव्यवस्था ख्रीष्टियन संस्थाको रूपमा भेष बदलेको मूर्तिपूजक धर्मभन्दा बढी वा कम केही होइन। १७७६ मा आरम्भ भई यसै वर्ष समाप्त हुने दुई-सय-पचास-वर्षीय भविष्यवाणीले पनि संयुक्त राज्य अमेरिकालाई सम्बोधन गरिरहेको छ। यसरी, सबै तीनवटै दुई-सय-पचास-वर्षीय भविष्यवाणीहरूले प्रकाश १३ को पृथ्वीका पशुसम्बन्धी कुनै न कुनै भविष्यवाणीपरक पक्षलाई सम्बोधन गर्छन्, र ती सबै सत्र भन्ने सङ्ख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यवाणीका रेखाभित्र समाप्त हुन्छन्।

आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था त्यही बेला हो जब संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरङ्गै बोल्दछ, र कुनै राष्ट्रको बोलाइ भनेको त्यसका विधायिक तथा न्यायिक अधिकारीहरूको कार्यवाही हो।

“राष्ट्रको ‘बोलाइ’ भनेको त्यसका विधायिक तथा न्यायिक अधिकारीहरूको कार्य हो।” The Great Controversy, 442.

ट्रम्प न त न्यायिक अधिकार हो न त विधायी अधिकार; त्यसैले चाँडै आउन लागेको आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्था कांग्रेसद्वारा सम्पन्न गरिन्छ। तैपनि, पोपसम्बन्धी सत्तालाई समर्थन प्रदान गर्ने कुनै पनि कार्यले आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थाकै प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। सन् ५३३ को आदेश र सन् ३१३ को अध्यादेशले त्यस अवधिको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछन्, जब जनावरको प्रतिमूर्ति निर्माण गरिन्छ। यसको निष्कर्ष चाँडै आउन लागेको आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्था हो, र येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ; त्यसकारण, कार्यकारी आदेशमार्फत ट्रम्पद्वारा गरिने त्यस्तो कुनै पनि कार्य, जसले बाइबलीय भविष्यवाणीको ख्रीष्टविरोधीलाई कुनै “रियायत” प्रदान गर्नेछ, त्यस आन्दोलनको अल्फालाई प्रतिनिधित्व गर्नेछ, जुन केवल ओमेगामा गएर अन्त्य हुन्छ, जब संयुक्त राज्य अमेरिकाले “आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्था लागू गर्नका लागि आफ्नो सरकारका सिद्धान्तहरूलाई यसरी त्याग्नेछ।”

“आइतबारको पालन लागू गराउने यस आन्दोलनमा संलग्न भएकामध्ये पनि धेरै जना यस कार्यबाट पछ्याउने परिणामप्रति अन्धो छन्। तिनीहरूले यो देख्दैनन् कि तिनीहरू प्रत्यक्ष रूपमा धार्मिक स्वतन्त्रतामाथि प्रहार गरिरहेका छन्। धेरै जना यस्ता छन् जसले कहिल्यै पनि बाइबलको सब्बाथका दाबीहरू र आइतबारको संस्थाले अडेको झूटा आधारलाई बुझेका छैनन्। धार्मिक विधानको पक्षमा गरिने कुनै पनि आन्दोलन वास्तवमा पोपसत्ताप्रति गरिएको एक रियायत हो, जसले धेरै युगहरूदेखि अन्तःकरणको स्वतन्त्रताविरुद्ध निरन्तर युद्ध गर्दै आएको छ। आइतबार पालन, तथाकथित ख्रीष्टीय संस्थाको रूपमा, ‘अधर्मको रहस्य’प्रति आफ्नो अस्तित्व ऋणी छ; र यसको कार्यान्वयन रोमनवादको अत्यन्तै आधारशिला नै भएका सिद्धान्तहरूको वस्तुतः मान्यता हुनेछ। जब हाम्रो राष्ट्रले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था बनाउन आफ्नो शासनका सिद्धान्तहरूलाई यसरी अस्वीकार गर्नेछ, तब प्रोटेस्टेन्टवादले यस कार्यमा पोपसत्तासँग हातेमालो गर्नेछ; यो अरू केही नभई त्यस अत्याचारलाई जीवन दिनु हुनेछ, जसले फेरि सक्रिय निरंकुशतामा उफ्रेर प्रवेश गर्ने अवसरलाई लामो समयदेखि उत्कटतापूर्वक ताकिरहेको छ।” टेस्टिमोनिय, खण्ड ५, ७११।

धार्मिक कानून निर्माणको पक्षमा हुने कुनै पनि “आन्दोलन वास्तवमा पोपसत्ताप्रति गरिएको एक प्रकारको रियायतको कार्य हो,” र यस्ता आन्दोलनहरू चाँडै आउन लागिरहेको आइतबारको कानूनभन्दा पहिले नै देखा पर्छन्।

“यस दिनको उपासनालाई लागू गराउने आदेश सारा संसारभरि जारी हुनुपर्छ। सीमित मात्रामा, त्यो पहिले नै जारी भइसकेको छ। धेरै स्थानहरूमा नागरिक सत्ता अजिङ्गरको स्वरमा बोलिरहेको छ, ठीक त्यसरी नै जसरी अन्यजाति राजाले हिब्रू बन्धुवाहरूलाई सम्बोधन गर्दा बोलेका थिए।” Signs of the Times, May 6, 1897.

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।